

buiten spoor

Mini Expedities

Winterwater

Kampvuurliedjes

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 2 (april-juni):

18 februari 2020.

De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers

Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Peter Arends, Henni Bunnik, Jan Das, Albert Fien, Karen van Geffen, Ton Hermans, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Tim Oosthoek, Susan van Oostveen, Claar Talsma, Vincent Tollenaar en Joanne Wissink.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp

LevievanderMeer.nl

Foto omslag Claar Talsma

Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5,
3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl

www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 **Kamperen tussen bevers, welpen en explorers**
Gastvrije terreinen

10 **Winterwater**

12 **In gesprek met Bram Vreugdenhil**

14 **Kampvuurliedjes**

19 **Mini Expedities**

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 16 Natuur
- 17 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken
De Sneeuwster in 5 vragen
- 20 Nieuws van de club
Nieuws van de terreinen

Selectie uit de agenda

Genoeg te doen zo aan het begin van het nieuwe jaar. En niet alleen op de terreinen: we gaan op weg naar de Algemene Ledenvergadering, eind maart.

Lees vooral de volledige agenda op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda

Nieuwjaar

In januari zijn er weer vele nieuwjaarsvieringen, -kampen en -wandelingen.

Kijk even in de agenda voor details.

Werkweekend Jeugdsectie

Van **28 februari tot 1 maart** (data onder voorbehoud), op 't Springendal in Ootmarsum.

Algemene Ledenvergadering

Ter voorbereiding van de ALV op **28 maart**, vinden in februari de voorjaarsledenvergaderingen plaats.

Stilte?

Van Albert Einstein is de uitspraak: 'Vrede is meer dan de afwezigheid van oorlog.' Daar moest ik aan denken toen we met een paar medekampeerders op een van onze terreinen weer eens een gesprek hadden over 'stilte'. Een van de NTKC-kernwaarden is 'rust', maar dat betekende volgens ons gewoon stilte, want zonder stilte geen rust. Ons gesprek kwam er natuurlijk op neer dat we niet mogen klagen. We leven nu eenmaal in Nederland en dit land is klein en vol, er zijn nou eenmaal veel mensen, treinen, windmolens, weggebruikers, kermissen, mountainbikers en aanvliegroutes.

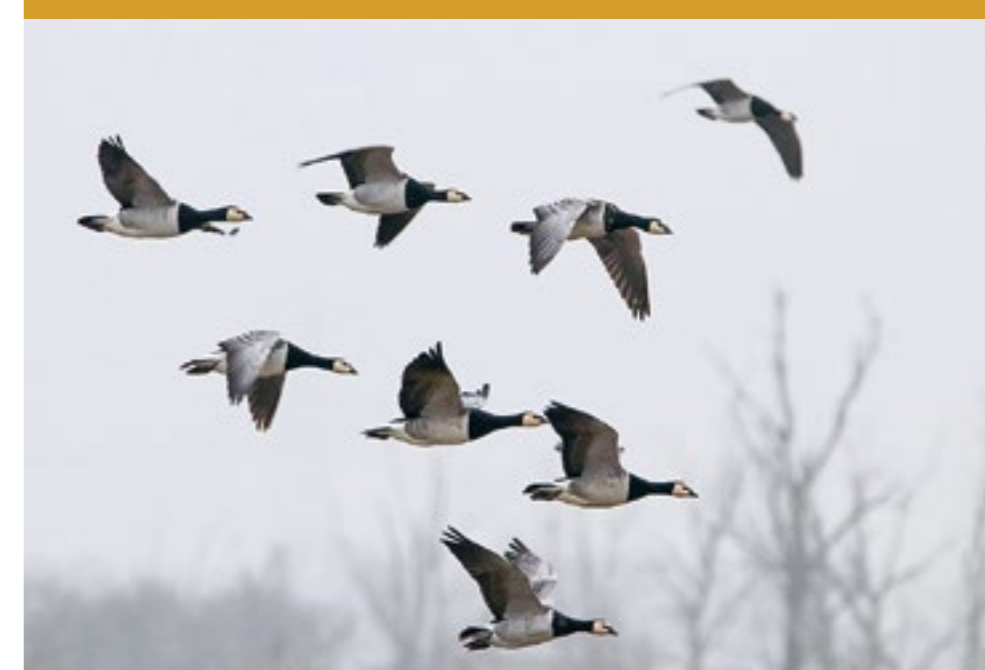
Eenmaal in ons tentje liggen we te luisteren. Stil is het zeker niet. Er scharrelt iets tussen de bladeren, de wind giert door de takken, een groep ganzen komt luid snaterend overvliegen. In de verte ontwikkelt zich een onweersbui. De burens ritsen hun tent open. En weer dicht. Denk je dat allemaal weg, dan is het stil. Dan moet je overigens de uil, die hier ergens vlakbij zit, ook wegdenken.

Henriette Roland Holst had het al in 1903 goed gezien (en gehoord), toen zij schreef 'De stilte der natuur heeft veel geluiden'. Laten we daar dus volop van genieten en Nederland verder voor lief nemen. Met een variatie op Einstein: 'Stilte is meer dan de afwezigheid van geluid'.

Een mooi en rustig begin van dit nieuwe jaar gewenst, namens de gehele redactie van Buitenspoor,

Anne Vlessing, eindredacteur

VOORWOORD

Gastvrije terreinen

Kamperen tussen bevers, welpen en explorers

Tekst en illustratie Eli Vlessing, met dank aan Marcel Dijkstra (Scouting Nanne Zwiep) en Sandra Postma (Scouting Nederland)

In het terreinenoverzicht van de NTKC, zowel op de website als op de achterpagina van Buitenspoor, tref je naast onze twintig kampeerterreinen, een aantal 'gastvrije terreinen'. Lange tijd waren dat er drie maar zoals in het vorige Buitenspoor te lezen viel, zijn er recent vier bijgekomen. Wat zijn gastvrije terreinen en hoe verschillen ze van onze NTKC-terreinen?

De gastvrije terreinen zijn terreinen van Scouting Nederland, waar kampeeders van de NTKC ook welkom zijn. De drie terreinen waar NTKC'ers al sinds lang terecht kunnen, zijn Beundersveld onder Hengelo, het Naaldenveld bij Aerdenhout en De Vrijenberg bij Loenen. De eerste is een scouting-kampeerterrein, de laatste twee zijn 'label-terreinen'. Dit label is een keurmerk: Scouting Nederland heeft in 1976 een aantal richtlijnen opgesteld waaraan een terrein moet voldoen om dit keurmerk te ontvangen. De richtlijnen komen erop neer dat je er op een 'scouting-karakteristieke' wijze kunt kamperen, dat groepskamperen mogelijk is en dat scouts uit binnen- en buitenland er welkom zijn. Momenteel heeft Scouting Nederland ruim 20 labelterreinen.

De gastvrije terreinen zijn primair scoutingterreinen, wat inhoudt dat er activiteiten voor en door scoutinggroepen plaatsvinden. In 80% van de Nederlandse gemeenten is een scoutinggroep actief, in totaal zijn er meer dan 1.000 van deze groepen. Scouts zijn jongeren tussen de 5 en 21 jaar oud, onderverdeeld naar leeftijd in vijf groepen ('speltakken'). Scouting kent een enorm scala aan activiteiten, er kunnen meerdere groepen op een terrein aanwezig zijn zodat je er als NTKC'er rekening mee moet houden dat het niet altijd stilte-terreinen zijn!

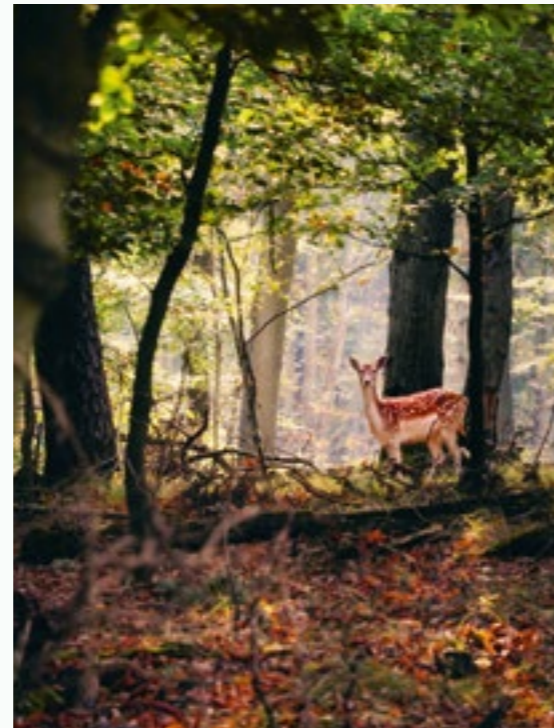
Kamperen op een gastvrij terrein gebeurt vanzelfsprekend onder de reglementen en voorwaarden zoals die door Scouting Nederland zijn opgesteld. Dat betekent bijvoorbeeld dat overnachtingen van te voren aangekondigd moeten worden (op www.labelterreinen.scouting.nl staan van alle terreinen de adressen en websites en daar kun je ook reserveren). Elk terrein wordt beheerd door een

team van vrijwillige scouts, die als kampstaf aanwezig zijn. Hier kun je terecht met vragen en voor de afrekening. De tarieven voor overnachtingen verschillen per terrein, maar zijn alleszins redelijk en te vergelijken met die van de NTKC. De gastvrijheid geldt overigens alleen voor individuele tentkampeerders, dus niet voor groepen. Caravans zijn ook niet toegestaan op de scoutingterreinen.

Historie

De twee verenigingen, Scouting Nederland en de NTKC, zijn vrijwel gelijktijdig ontstaan. De NTKC in 1912, Scouting Nederland een jaar eerder. Van oudsher is er veel contact, niet in de laatste plaats doordat veel (oud) scouts ook lid zijn van de NTKC. Er is veel overlap in de denk- en handelwijze ten aanzien van het buitenleven, kamperen in het bijzonder. Met name in de beginjaren komen scouts graag bij de NTKC kijken 'hoe daar gekampeerd wordt'. Dat de verhoudingen goed zijn, blijkt ook wel uit het feit dat op een groot, nationaal kamp in Aldenham, Engeland, de Nederlandse delegatie aan Baden Powell het erelidmaatschap van de NTKC aanbiedt. Wat hij ter plekke spontaan accepteert.

Dat NTKC'ers bij de scouting kunnen kamperen, heeft wat langer geduurd. De eerste afspraak betrof De Vrijenberg, dat was in 1966. In 1969 kwam er een soortgelijke afspraak over het Naaldenveld en (pas) sinds 2009 geldt die regeling

ook voor Beundersveld. Eind vorig jaar, 2019 dus, kwamen er nog vier terreinen bij: Ommen, Dwingeloo, Overasselt en Zeewolde.

In de jaren tachtig van de vorige eeuw was de overheid bezig het kamperen in Nederland aan banden te leggen. Men was voornemens de Wet Openlucht Recreatie aan te nemen, waarvan de gevolgen voor 'onze' manier van kamperen desastreus zouden zijn. Toen hebben de NTKC en Scouting Nederland (en nog een aantal organisaties) de handen ineen geslagen om gemeenschappelijk invloed uit te oefenen op de besluitvorming. Met succes: de wet werd weliswaar aangenomen in 1995, maar in 2008 alweer afgeschaft. En zowel Scouting Nederland als de NTKC bestaan nog.

Ook tekenend voor de goede contacten is het feit dat de burelen van de NTKC sinds een aantal jaren zijn ondergebracht in het gebouw van Scouting Nederland, in Leusden.

Regels

Op de gastvrije terreinen houden we ons natuurlijk aan de ter plekke geldende kampregels. De volledige tekst vind je op de website onder 'Terreinen'. En als je toch je overnachting aanmeldt op de scoutingwebsite, kun je daar meteen alle actuele informatie over het betreffende terrein lezen. <

Beundersveld

Beundersveld is al vijftig jaar een scouting-kampeerterrein en ligt iets ten westen van het dorp Beckum, gemeente Hengelo. Het terrein is 8 ha groot en bestaat uit bos en heide. Voor de NTKC'ers is er een apart NTKC-veldje.

Beundersveld is het gehele jaar door geopend. Reserveren via een formulier op www.beundersveld.nl. Geen caravans, geen introducés.

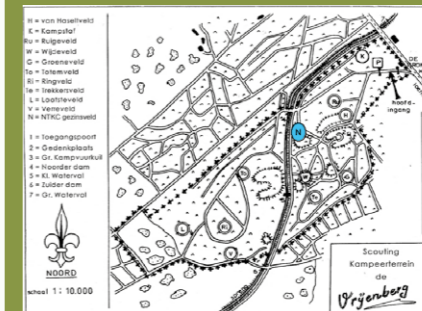
De Vrijenberg

De Vrijenberg ligt aan de oostrand van de Veluwe, bij het plaatsje Loenen. Het is een enorm terrein van zo'n 90 ha (ter vergelijking: het grootste terrein van de NTKC, Hazerswoude, is net geen 11 ha groot), waarop de kampeervelden ver uit elkaar liggen. De NTKC heeft een speciaal NTKC-gezinsterrein. Door De Vrijenberg loopt een waterweg, de Vrijenberger Spreng. Die werd ooit gegraven om het Apeldoorns kanaal op peil te houden. De Spreng heeft een voor Nederlandse begrippen groot verval, dat is opgevangen door de aanleg van twee watervallen waarvan er een op het kampeerterrein ligt.

Er zijn basisvoorzieningen aanwezig: drinkwaterpompen, latrines (hudo's) - er zijn geen douches of toiletten! Stookhout voor de kampvuurkuilen zelf sprokkelen of meebrengen.

De Vrijenberg is het gehele jaar door geopend. Reserveren via www.vrijenberg-loenen.nl. Geen caravans, geen introducés.

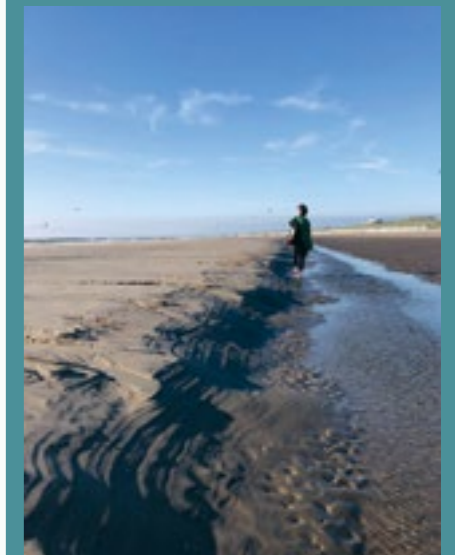

Naaldenveld

Het Naaldenveld, Bentveld (bij Aerdenhout) ligt nog net in de provincie Noord-Holland, in twee gemeenten: Zandvoort en Bloemendaal. Aan de westkant grenst het aan de Waterleidingduinen. Het is circa 18 ha groot en heeft zo'n 30 kampeervelden.

Geopend van 1 april tot 1 november, in weekends en schoolvakanties. Reserveren via www.naaldenveld.nl is verplicht. Vergeet dit dus niet! Geen caravans, geen honden, geen introducés.

Intimiteit

Wie denkt er bij het binnenkruipen van een tent nog wel eens terug aan een hut van dekens uit zijn of haar jeugd? Het is een van de associaties waar de Britse kunstenaar Tracey Emin (geboren in 1963) in deze installatie mee speelde. De binnentent van dit doorsnee koepeltentje naaide ze vol met letters die ze uit diverse lappen stof had geknipt. De letters vormden de namen van alle 102 mensen met wie Emin, toen 32 jaar oud, ooit een bed had gedeeld.

'The Tent' kwam in handen van verzamelaar Charles Saatchi, die hem op tentoonstellingen opstelde en het publiek er ook in liet kruipen. In 2004 ging het werk, met honderden andere stukken, in een grote brand verloren. In de media werden de verloren gegane kunstwerken, en met name Emins tent, het mikpunt van spottende commentaren. Men zag haar werk vooral als een exhibitionistische gimmick, als een exploitatie van seksuele uitspattingen.

Volgens Tracey Emin zelf ging het werk over intimiteit en emotionele verbondenheid in bredere zin. Onder de 102 namen waren ook familieleden en vrienden, mensen met wie het 'samen slapen' uit de titel uitsluitend letterlijk moest worden opgevat. Haar tweelingbroer stond er bijvoorbeeld tussen, en haar grootmoeder, met wie ze als kind hand in hand in bed naar de radio lag te luisteren tot ze samen in slaap vielen.

Als ik nu in onze tent naar de geluiden om me heen lig te luisteren, denk ik soms, behalve aan mijn eigen dierbaren, ook aan Tracey Emin en haar grootmoeder.

Marleen Blokhuis

Tracey Emin, *Everyone I Have Ever Slept With 1963-1995*, ook bekend als *The Tent*, 1995, tent met applicaties, matras en lamp, 122 x 245 x 214 cm, verloren gegaan in 2004. Foto Stephen White

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Avondvruchten

Een doorgewinterde kampeerder kampeert ook in de winter door. Maar doorgewinterd als-ie is gaat-ie geen yoghurt met fruit en muesli zitten eten als bij het opstaan de rijp nog op het gras ligt. Nee, dan wil-ie ontbijten met brood en grote bekers hete thee. Het dagelijkse fruit moet dan maar 's avonds. In een snelle hap, want het is al vroeg donker. Hak **1 grote ui**, **1 rode Spaanse peper** en **2 teentjes knoflook** fijn, en fruit ze in **een beetje (olijf)olie** glazig.

Voeg **1 blikje tomatenpuree** en een **klein scheutje water (of rode wijn)** toe en roer alles even om. Doe er **100 gram sterk smakende zwarte olijven** bij. Griekse kalamata, bijvoorbeeld, of van die rimpelige uit Marokko. Snij **2 stevige appels** in dobbelstenen, roer ze door de saus en breng het geheel op smaak met wat **zout**. Dien op zodra de appels warm zijn; ze mogen wel iets zachter worden, maar niet stukkoken. Lekker met **linzen of rijst**. Of stuur je lief eropuit om **patat** te halen bij de snackbar in het dorp. Een doorgewinterde kampeerder maakt immers gebruik van wat de omgeving hem biedt.

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

Naam: Jelle
Leeftijd: 18 jaar
Woonplaats: Utrecht

Slim bekeken van Jelle

Met een muts in je slaapzak is een stuk warmer dan zonder muts.

Sinds wanneer JS?

Eerste keer was met 60 jarig bestaan, daarna niet meer deelgenomen. Bij 't laatste introductieweekend ben ik weer mee gaan doen. En in de zomer had ik weer meer tijd en leek de zomertour erg leuk om naartoe te gaan.

Waarom naar het werkweekend?

De jeugdsectie is een leuke groep en ik hou erg van zwaaien met bijlen. Den Treek was helemaal fijn, lekker bij mij om de hoek.

Vertel wat over het werkweekend.

Het was prima te doen. Het leek of de jeugdsectie voornamelijk werd ingezet voor zware taken. We maakten het zelf ook niet veel lichter, want zoals Ivar zei 'Met halve kruiwagens lopen we niet'. En 'Half' was eigenlijk al gewoon vol!

Hoe was de temperatuur?

Op zondag was het koud en de tenten waren 'krokant'. Op Den Treek zijn voornamelijk 'werkdagen', daardoor hadden we een rustige, koude zondag. Het was tijdens het weekend redelijk koud: om 12 uur 's middags was alles in de schaduw nog steeds bevroren. Laten we zeggen: nieuwe kampeerervaringen!

JS'er in de kijker

Naam: Tim Oosthoek

Woonplaats: Utrecht

Leeftijd: 25

Studie: derdejaars psychologie

Tent: Carl Denig 'Mars'

Favoriete kampeerkost: Pasta

JS sinds: Introweekend 2009

JS-functie: 2de Lid

Leukste, ergste, spannendste, grappigste, raarste, of meest bijzondere JS-ervaring:

De fietsdagen van de zomertour: het ene moment fiets je door de zwaarste storm sinds 1900nogwat, het volgende moment is het 40 graden. De zomertour is altijd weer doorzetten en bovendien superleuk.

Kraan aan, kraan uit

Tekst Nienke Onkenhout,
illustraties Aaldert van Wijk,
foto's NTKC-archief en Eli Vlessing

Het is ochtend en koud, heel koud. Uiteindelijk ben ik toch mijn slaapzak en tent uitgekropen. Snel water halen voor een grote beker thee. 'Hé,' denk ik, 'hoe kan het eigenlijk dat er stromend water is? Waarom is de waterleiding niet bevroren? Wat is het geheim van het winterwater van de NTKC?' Dat blijkt een verhaal over wat we tegenwoordig 'wisdom of the crowd' noemen.

In het verleden zijn er allerlei manieren bedacht om het bevriezen van de waterleiding te voorkomen. Een veelgebruikte manier was de tapkraan in een afgesloten ruimte, maar dat was lang niet altijd afdoende, de leiding bevroor evengoed regelmatig. Ook het maken van een put kwam voor. Daarover meldde Albert Fien me: 'Dertig jaar terug dook ik met een zaklantaarn diep in de waterput op een bijkans onvindbare uithoek van 't Springendal. Daar lag tussen de padden in winterslaap, vorstvrij, een slang met een kraan die je met een touw omhoog trok. Onze moderniteiten hebben die romantiek (helaas) verdrongen.'

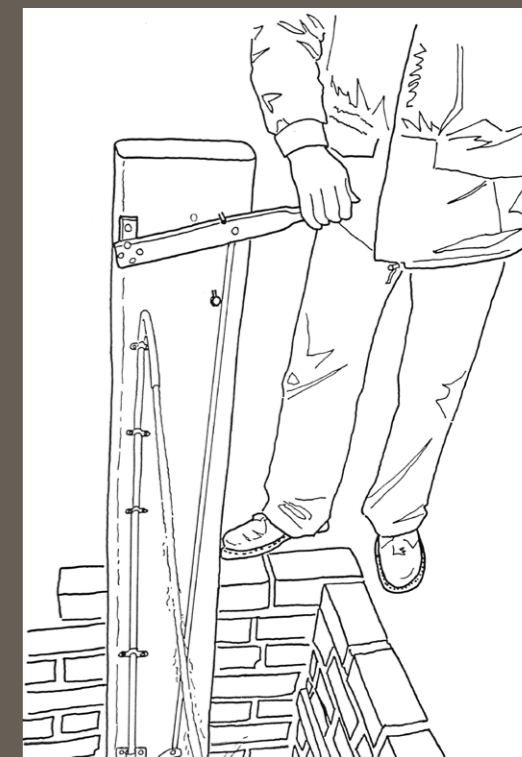
Die moderniteit, de bekende 'winterkraan', is in een aantal stappen ontwikkeld door clubgenoten. Via via krijg ik de naam van Evert Link en die weet nog hoe het begon. 'Dat was Aaldert van Wijk die in – ik meen – 1986 in Frankrijk had gezien dat er een ondergrondse driewegkraan werd gebruikt. Ik was toen net terreincommissaris van De Brobbelbies en hij zei: 'Dat moet jij ook kunnen maken.' Dus ik ging aan de slag. Najaar 1987 hebben we deze eerste versie in gebruik genomen, het was een recht-opstaande biels met een aluminium hendel. Niet zo robuust als de huidige versie, maar hij voldeed goed en we hebben 'm zeker nog drie jaar na de introductie van de officiële clubkraan gebruikt. Voor het eerst konden we nu jaar-rond kamperen met stromend water. Dat was echt een grote verbetering. We moesten wel heel snel een gebruiksaanwijzing maken want mensen dachten dat het water omhoog gepompt moest worden.'

Omdat de terreincommissarissen geregeld met elkaar bijpraatten en het een belangrijke ontwikkeling werd gevonden, gingen ook anderen ermee aan de slag. Er kwamen verschillende variaties van het bedieningsmechanisme. Uiteindelijk was de kraan zo geperfectioneerd dat werd besloten om het systeem overal te

installeren. Co van Brussel maakte daarvoor in 1991 de tekening van de kraan met stalen kolom en een stang, zoals we die op de meeste terreinen kennen. Men vond een bedrijf dat ze kon maken. Jan Das: 'Het was bestuurslid Bé Boneschanker die de kranen moest introduceren en verdelen, ik herinner me dat nog goed. Voor hem was het een tijdrovende toestand. Ze stonden op een bepaald moment allemaal bij hem thuis in de tuin.' Maar het lukte: in 1994 werden de kranen door een groot aantal vrijwilligers op alle terreinen geplaatst en aangesloten.

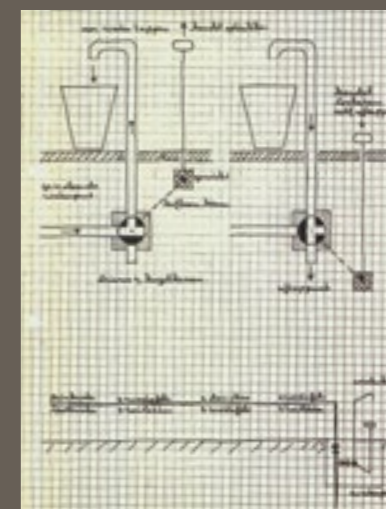
Het winterwater werkte, tot grote tevredenheid van bijna iedereen. Mooi, zou je denken. Klus geklaard, niets meer aan doen. Maar het kan altijd beter. Albert Fien: 'De stang blijft namelijk soms hangen waardoor de kraan ondergronds blijft lopen. Dus ontwierp Auke Jellema in 2008 een versie waarbij de stang is vervangen door kabelbediening. En de laatste variant werd twee jaar geleden voor De Hertenvrede bedacht door Cor de Groot en Peter Heeg. Bij de kampvuurkuil is de winterkraan met een gewone kraan gecombineerd in een vierseizoenenkraan. Een andere ontwikkeling – eigenlijk de nieuwste variant op het kraantje binnen in het wintertoilet – is de buitenkraan op De Heerkuil en De Smagten. De afsluiter zit vorstvrij aan de binnenkant van de muur. Sluit je de kraan dan loopt het beetje resterende water aan de voorkant uit de kraan. Dat gaat goed zolang het binnen niet vriest, daarom staan op De Heerkuil en De Smagten toch ook onze eigen winterkranen als achtervang.'

'Ja ja,' denk ik 'en dat dankzij Aaldert van Wijk die naar Frankrijk ging. Al die mannen hebben dat gedaan voor mijn kop thee en mijn (af)waswater op een wintermorgen. Steeds voortgebouwd op wat daarvoor was bedacht. Dat vind ik mooi. Bedankt heren!'

Werking van de Winter Water-kraan

De basis is een driewegkraan: een kraan met twee uitlopen. Als je de hendel of kabel omhoog trekt, open je de toevoer van de kraan en sluit je de ondergrondse afvoer. Het water gaat lopen via de tappijp. Als je de hendel laat zakken, sluit je de toevoer en open je de ondergrondse afvoer, de tappijp loopt leeg. Zo kan er geen water tussen kraan en tappunt blijven staan en de driewegkraan zit ook nog diep verborgen, vorstvrij, onder de grond. Het systeem werkt altijd tenzij het grondwater te hoog staat (zoals bijvoorbeeld op Limmen).

De vraag hoe landschappen zijn ontstaan, hoe ze door mensen worden gebruikt en hoe die landschappen daardoor weer veranderen, houdt Bram Vreugdenhil al zo'n halve eeuw bezig. In zijn werk als landschapsecoloog, tijdens verre reizen in uitgestrekte natuurgebieden, maar óók als hij een lang weekend of een korte vakantie op een NTKC-terrein kampeert.

Interview Marleen Blokhuis, foto Henni Bunnik

Bram, sinds twee jaar met pensioen, kreeg van zijn ouders de liefde voor het (wild-) kamperen met de paplepel ingegoten. In Nederland kampeerde hij met zijn vrouw Herma vooral op de natuurkampeerterreinen van Het Groene Boekje. Van de NTKC had hij wel gehoord, maar het imago van 'heel netjes' en 'veel regels' schrok hem af. Toen een vriend een jaar of vijf geleden vertelde dat dat beeld echt niet meer klopte, werd hij lid. 'Ik vind het heel bijzonder dat mensen met een vooruitziende blik zich honderd jaar geleden al hard maakten voor eigen terreintjes waar je "natuurlijk" en eenvoudig kunt kamperen. Ook het samen eigenaar zijn en samen beheren spreekt me erg aan.' De NTKC-terreinen die hij inmiddels bezocht, beschouwt hij als 'waardevolle pareltjes in het landschap'.

Natuurbeheer bij de NTKC

Eind jaren '70 was Bram de eerste bioloog in Nederland die afstudeerde in de richting landschapsecologie en natuurbeheer. Daarna volgde een 35-jarige loopbaan bij de provincie Gelderland. Behalve dat hij daar veel veldwerk deed, werkte hij mee aan een plan voor een ecologische hoofdstructuur en schreef hij het masterplan Veluwe 2010. Dit laatste leidde tot de uitvoering van veel natuurherstelplannen op en rondom de Veluwe, zoals de aanleg van ecoducten en nieuwe natuurgebieden. Hoe kijkt hij met zijn kennis en ervaring naar onze terreinen?

'Als ik ergens kampeer, kijk ik natuurlijk ook altijd met interesse naar het beheer. En ik vind beslist dat wij dat als NTKC ecologisch verantwoord doen.' Onlangs is Bram daar met Bennie ten Haken op terrein Master-

veld specifiek naar gaan kijken. En ook daar kwam hij tot de conclusie dat de NTKC haar terreinen vanuit natuurbehoud bekeken prima beheert. 'Je hebt daar vochtige heide met bijzondere planten als zonnedauw en klokjesgentiaan, en daarvoor ook bijzondere insecten, zoals het heideblauwtje. Dat heeft heel veel onderhoud nodig, anders verdwijnt het. Als aanvullende tip heb ik onder meer geopperd om iets met begrazing door schapen te gaan doen. Dat helpt bij het in stand houden van de heide: schapen gaan vaste paadjes lopen, wat prettig is voor bepaalde planten, en ze verspreiden zaden van het oude naar het nieuwe gedeelte van het terrein en andersom.'

Museum van landschapjes

'Natuur in Nederland is eigenlijk altijd agrarisch cultuurlandschap. Honderd jaar geleden was dat cultuurlandschap nog zó rijk aan natuur, maar inmiddels is het helaas enorm verarmd. Onze terreintjes zijn kleine oases gebleven in die grote, verarmde vlakte. Ze vormen een soort openluchtmuseum van verspreide cultuurlandschapjes. Zo is op Masterveld, maar ook op De Hertenweide mooi oud heideterrein bewaard, aantrekkelijk voor bijvoorbeeld vlinders en zangvogels. De Ronde Hoek en Het Groene Hart zijn staaltjes veenweidegebied, De Kooiberg ligt in een aangepant, maar zich inmiddels spontaan ontwikkelend boslandschap, Huizen met zijn rietzone laat de oude oeverlanden van de voormalige Zuiderzee zien. Goed voorbeeld van een cultuurlandschap is ook het terrassenlandschap van De Heerkuil in St. Geertruid. Dat de NTKC stukjes eeuwen-

oud cultuurlandschap met de daarbij horende planten en dieren in stand houdt, vind ik mooi. Op die manier dragen wij als club een steentje bij aan het behoud van de biodiversiteit in Nederland.'

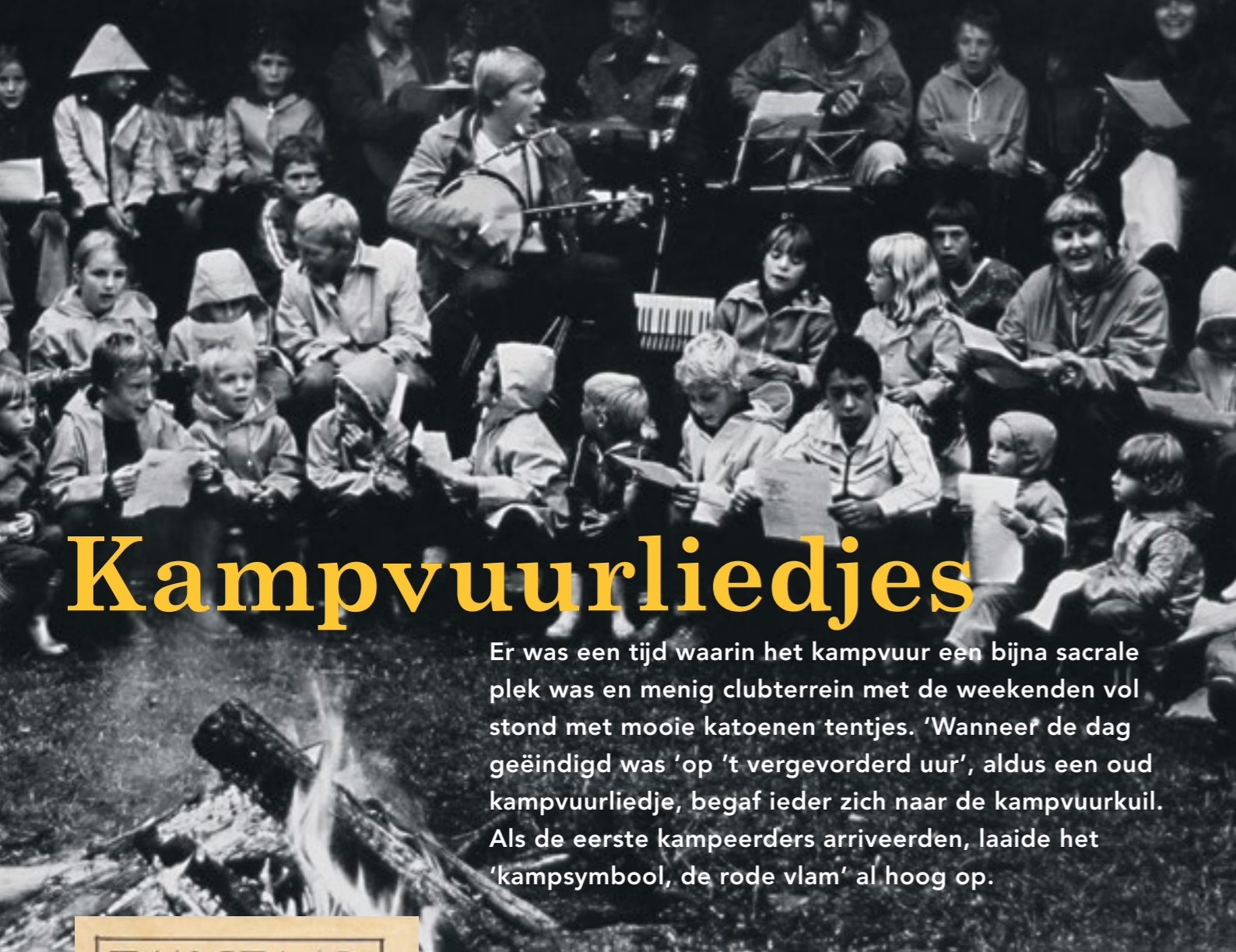
Actief maaien, begrazen, snoeien en zagen, vergelijkbaar met hoe boeren dat eeuwenlang hebben gedaan: niet alleen onze terreinen, ook veel natuureservaten in Nederland worden zo in stand gehouden, legt Bram uit. 'Dat actieve beheer is nodig om de variatie aan landschappen met de daarin voorkomende planten en dieren in stand te houden. Daarnaast zouden er ook grote gebieden moeten zijn waar de natuur zich spontaan kan ontwikkelen. Dat gebeurt nog te weinig. Het is het mooist als beide vormen van natuurbeheer naast elkaar voorkomen.'

Kamperen en natuur

Zitten kamperen en natuurbeheer elkaar niet in de weg? 'Alles wat mensen in de natuur doen, heeft natuurlijk invloed. Wie zijn tent bijvoorbeeld opzet onder een boom waarin een vogel blijkt te broeden, kan ongewild het broedproces verstoren. Maar als het geen NTKC-terrein was geweest, was het misschien wel een maisveld geworden. Daar hebben de vogels meer last van dan van wat rustige kampeers. NTKC'ers gaan zo zorgvuldig met de terreinen om, dat kamperen op die manier goed met natuurbehoud te verenigen is. Zorgvuldig en liefdevol behouden wat er is, die lijn zou ik voortzetten. En wat mij betreft geldt dat niet alleen voor het terreinbeheer, maar ook voor onze eenvoudige manier van kamperen.' <

In gesprek met
Bram Vreugdenhil

Kampvuurliedjes

Er was een tijd waarin het kampvuur een bijna sacrale plek was en menig clubterrein met de weekenden vol stond met mooie katoenen tentjes. 'Wanneer de dag geëindigd was 'op 't vergevorderd uur', aldus een oud kampvuurliedje, begaf ieder zich naar de kampvuurkuil. Als de eerste kampeers arriveerden, laaide het 'kampsymbool, de rode vlam' al hoog op.

Er werd vroeg begonnen. Kinderen zaten vooraan lekker warm bij het vuur. Soms was er een kampvuurleider. Die startte dan het programma met kinderliedjes, liefst met bewegingen, en populaire refreintjes. Ook canons deden het goed. Als het ging schemeren moesten de kleintjes naar bed. Ze konden in hun slaapzak wegsoezend de anderen in de verte nog horen zingen.

Kampvuurliedjes: waar kwamen die vandaan? We volgen het spoor terug. Vermoedelijk werd in de eerste twintig jaren van de NTKC (1912) al veel gezongen. Vooral toen na de 1e Wereldoorlog gezinskamperen gebruikelijk werd. De keuze werd ongetwijfeld bepaald door *Kun je nog zingen, zing dan mee*, een zangbundel uit 1906. Die was bedoeld voor school en huiskamer en daardoor bij iedereen bekend. De bundel beleefde meer dan 40 herdrukken. Velen kenden liedjes uit het hoofd. *In 't groene dal in 't stille dal. De Zilvervloot. Een karretje op de zandweg reed. De paden*

Tekst Jan Das,
foto's en illustraties
NTKC-archief

op, de lanen in. Op de grote stille heide. Bezongen werden natuur, landschap, vaderland en verhalende thema's vol moraal en romantiek.

In 1928 hadden Boy Wolsey en Jan Waldorp hier schoon genoeg van. Allemaal te saai, te burgerlijk. Zij stelden de tweedelige zangbundel *Zangzaad voor kampeers* samen. Die werd onder NTKC'ers meteen veel gebruikt. Het ging om de echte kampsfeer, zoals die kennelijk in de loop van de jaren was gegroeid. Honderden Zangzaadliedjes vonden hun weg naar het kampvuur.

Daarnaast maakte Wolsey in 1933 het zangbundeltje *Jan Pierewiet*, bedoeld voor het trekkerspubliek van jeugdherbergen uit binnen- en buitenland. Bedoeling was door het zingen, meestal onder leiding van de jeugdherbergvader, verbondenheid te ervaren. Dit boekje, met veel liedjes uit *Zangzaad*, kon je in rugzak en fietstas van NTKC'ers vinden.

Rond 1935 was er een Zangclub NTKC die voor de leden een selectie samenstelde: *Wanneer de dag geëindigd is. De lucht is blauw. Bij 't kriecken der dagen. In die groote stad Zaltbommel.* En veel buitenlandse liedjes als: *Die Gedanken sind frei. It ain't gonna rain no more. Au près de ma blonde.*

De vierde zangbundel van belang voor onze liedcultuur verscheen in 1941: *Nederlands Volkslied*, meer bekend als *Pollmann en Tiggers*, naar de samenstellers. Zij vonden elkaar in de liefde

voor het oorspronkelijke Nederlandse volkslied en werkten genereus mee aan de samenstelling van vergelijkbare zangbundeltjes voor verenigingen die iets met kamperen hadden. Die vulden hun bundeltjes aan met liedjes uit eigen kring en men nam ook liedjes van elkaar over. Het bekende *Kom mee naar buiten allemaal dan zoeken wij de wiewaal* was te vinden in vrijwel elk liedboekje, maar afkomstig van de socialistische AJC.

Zo'n degelijk ingebonden zangbundel met muzieknoden heeft de NTKC nooit gekend. Wel verschenen er tot ver na de oorlog primitieve liedboekjes van afdelingen of voor evenementen. De liedjes waren meestal ontleend aan genoemde bundels, aangevuld met zelf verzamelde of bedachte liedjes. Met natuurlijk lofzangen op het kamperen, de tent, de rugzak en op de NTKC. *Kamperen moet je leren. Ode aan mijn dubbeldakstentje. Ode aan de rugzak.* En het dit jaar precies een eeuw geleden gemaakte clublied: *Van zon en van maan en van bosch en van hei, genieten de meeste kampeers.* Met als refrein: *Kom dan doe mee met de N.T.K.C. Die zal je 't kampeeren wel leeren.**

In de jaren tachtig leek het binnen de NTKC gedaan met de kampvuurzang. De maatschappij veranderde: minder binding met de club, buitenlandse kampeeravonturen, weerszin tegen oude tradities. Toch bleef het kampvuur populair. Maar nu met ondernemende kids die stokken met deeg en marshmallows vrijmoedig in het vuur steken, de ouders met een glaasje wijn en een blokje kaas. Geen kampvuurleider te bekennen. Dat er in het recente verleden weer gezongen werd danken wij aan actieve leden. Vooral de muziekgroep *NTKC Zing* ze droeg bij aan een tijdelijke opleving van onze zangcultuur aan het begin van de jaren tachtig. De groep gaf vier bandjes (later cd's) uit met in totaal 144 kampvuurliedjes.

Misschien komt het er nog eens van, zo'n ouderwets zang-kampvuur. Maar voor de sfeer dan wel graag met katoenen tentjes – dan komen oude tijden weer even terug. <

* Het NTKC-clublied is te beluisteren op janreinders.nl/ntkcenzingen.html. Bij hem zijn ook de liedjes van *NTKC Zing* Ze digitaal verkrijgbaar.

Foto's: Ton Hermans en Arie Benschop

Na de herfst ligt er een flink pak bladeren op de paden, in de bossen en op onze kampeerveldjes. Loofbomen hebben hun bladeren laten vallen om beter de winter door te komen, naaldbomen doen dat niet (uitzondering is de lariks). Naaldbomen vervangen hun naalden niet jaarlijks maar doen dat als de naalden zo ongeveer vier jaar oud zijn. Dat doen ze beetje bij beetje en het hele jaar door. Dus ook onder naaldbomen ligt er een strooisellaag van enkele centimeters naalden.

In het bos zijn onder andere schimmels de opruimers van al deze bladeren (naalden zijn ook bladeren). Zij produceren enzymen die het blad verteren. Zouden er geen schimmels zijn, dan zouden wij ons in het bos een weg moeten banen door metersdikke lagen bladeren.

Als de omstandigheden goed zijn dan gaan schimmels zich voortplanten en maken paddenstoelen. Dat kan de bekende steel met hoed zijn, maar er is nog veel meer mogelijk. Dat geldt ook voor de grootte; er zijn paddenstoelen van enkele millimeters en ook van enkele decimeters groot.

Op dennennaalden kan je zo'n minipaddenstoel aantreffen, de *Dennennaaldspleetlip*. De naam verklapt het al, het paddenstoeltje heeft iets weg van een zuinig mondje, twee lippen met een kleine opening ertussen. Je hebt er wel een loepje of vergrootglas (hoera voor de smartphone!) voor nodig. Ook kan je het *Klein dennendeurtje* aantreffen; dit paddenstoeltje heeft iets weg van twee openslaande deuren, maar mini. Door het spleetje in het geval van de *Dennennaaldspleetlip* of het deurtje bij het *Klein dennendeurtje* worden de sporen de wijde wereld ingeschoten. Sommige van die sporen zullen terecht komen op een dennennaald en dan kunnen daar weer schimmeldraden in gaan groeien. De schimmel gebruikt de dennennaalden als voedselbron en uiteindelijk zal er weer een paddenstoel gevormd worden.

Wat de schimmel zelf niet gebruikt als voedsel is beschikbaar voor planten en daarmee spelen schimmels een heel belangrijke rol in de voedselkringloop.

Ton Hermans en Karin Koppen

Prijsvraag

Welk dier heeft deze afdruk achtergelaten?

Teken jouw (fantasie)dier en mail hem voor 25 februari 2020 naar redactie@kampeerclub.nl met je naam, leeftijd en e-mailadres. Onder de inzendingen verloten we een sporenverrassingspakket!

BUITENKINDEREN >>

Tunneltjes

Muizen sporen zijn bij een dun laagje sneeuw nog goed te ontdekken. Maar wanneer er een dikkere laag ligt, maken de muizen tunneltjes die half door de grond en half door de sneeuw lopen. Zo zijn ze goed verstopt voor roofvogels. Wanneer de sneeuw gaat smelten kan je deze looppaden soms zien als mooie patronen over grond. Op internet zijn veel goede dierspoorkaarten te vinden. Zo maak je van je wandeling een spoorsoepuurtocht!

Sporen

Als je goed kijkt, zie je in het zand of in de modder soms sporen van dieren. Maar als er een dun laagje sneeuw ligt, is het nog leuker om sporen te zoeken!

Vooral zoogdieren zijn lastig te vinden, omdat ze zich goed verstoppen. Ze zijn meestal actief als het begint te schemeren of als het donker is. Door hun sporen in de sneeuw kan je zien wat ze in het donker gedaan hebben. Je kan bijvoorbeeld zien waar reeën de sneeuw weggekrabd hebben om eten te vinden of waar konijnen schors eten van jonge boompjes en takjes.

Patroon

Om te zien welk dier ergens gelopen heeft, is de vorm van de afdruk (prent) belangrijk. Zo zie je snel het verschil tussen een vogeltje en een hert. Maar ook aan het patroon van de sporen kun je veel zien. Een kat bijvoorbeeld heeft ongeveer dezelfde prent als een steenmarter, maar de marter springt en de kat loopt. Dit kan je zien aan het patroon van de prent, waarbij de afdrukken van de marter naast elkaar staan en die van de kat (schuin) achter elkaar.

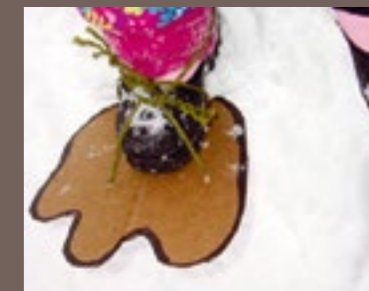
doen

Sudoku

Maak je wel eens een sudoku? Dan weet je dat er nooit twee dezelfde cijfers in een rij (van links naar rechts) of een kolom (van boven naar beneden) mogen staan. En ook niet in de dikomlijnde vakken! Deze sudoku heeft geen cijfers, maar diersporen... teken jij hem helemaal vol?

Sneeuwmonster

Ga je winterkamperen en ligt er sneeuw? Maak dit avontuur nog spannender door je eigen sneeuwmonstersporen te maken! Gebruik karton van een oude doos, maak hier mooie poten van. Gebruik touw om deze poten aan je schoenen vast te maken. Zo kan je met je sneeuwschoenen door de sneeuw stappen en voetsporen van een Verschrikkelijk Sneeuwmonster achterlaten!

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

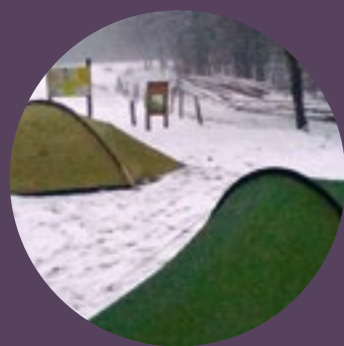

Volgens de overlevering lieten zwerfers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Het NTKC-logo als Deens speelgoed. Dit is opgemerkt door diverse mensen: Diny van Faassen, Maaike Kuperus, Yvonne Meijer en Vincent Tollenaar (van hem is de foto).

Voor het voetlicht in 5 vragen De Sneeuwster

De kans dat je er ooit eentje hebt gezien is klein, hem bezitten is uitzonderlijk. Op zoek naar de magie van de Sneeuwster.

Wat is een Sneeuwster?

Als je met een zwerftocht van de Zwerfgroep meeloopt en er beide dagen een laag sneeuw van 'twee tot drie vingers dik' ligt, dan kan je de Sneeuwster ontvangen. Je moet hem wel bij de eerstvolgende Stervergadering persoonlijk in ontvangst nemen, dat hoort erbij. De Sneeuwster kun je maar één keer verdienen.

Hoe ziet de Sneeuwster eruit?

Het is een zeshoekig embleem in NTKC-groen met witte opdruk, voor op je rugzak.

Kan iedereen zo'n ster bemachtigen?

Jazeker, maar als je in de wintermaanden voor het eerst gaat meelopen met de Zwerfgroep en het weer slecht is, dan word je wel heel hard geconfronteerd met je eigen gestel en

eventuele tekortkomingen in je uitrusting. Minder confronterend is het om eerst in de 'lekkere' maanden van het jaar mee te lopen.

Heb jij 'm al?

Nee, helaas niet. Ik ben 'm twee keer misgelopen. Ik had er mijn zinnen op gezet, maar werk onregelmatig en was het ene weekend ingeroosterd. De andere mogelijkheid was ik precies in dat weekend ziek. Al mijn gezinsleden hebben de Sneeuwster wel!

Zijn er nog meer magische zwerfdingen die je kan verklappen?

Binnen de Zwerfgroep kennen we ook nog de Zwerfster, de Komeetstaart en de Zilveren Ster.

In het weekend van 18 en 19 januari staat een tocht gepland ... met kans op sneeuw.

Meer informatie over zwerven met de zwerfgroep vind je op de website of stuur een mail naar zwerfgroep@kampeerclub.nl.

Over de Sneeuwster praten we met Casper van den Ende
Leeftijd: 48
Zwerft al sinds: 30-40 jaar
Loopt met: zijn gezin
In het dagelijks leven: pedagogisch medewerker jeugdinstelling
Laatste tocht met sneeuw: Wolfheze-tocht, december 2017

Tekst Martijn Treffers

Door de heuvels van Limburg

Voor hun boek 'Mini Expedities' sliepen Claar en Joanne bijna 80 nachten in een tent. Ze verbleven op onbewoonde eilanden, struinden door jungles en voeren over wilde beken. En dat allemaal in Nederland of dicht daarbij. Speciaal voor Buitenspoor gaan ze in vier seizoenen op pad. Om te beginnen in de winter, misschien wel het mooiste seizoen om te kamperen.

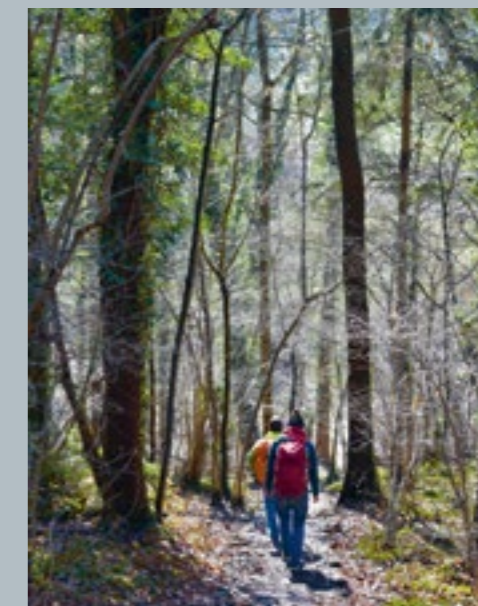

Het is grijs buiten. Niet de kleur waar ik op had gehoopt. Ik droom van een maagdelijk wit tapijt. Claar zet de pas er in. Fosse en ik dralen nog. We passeren de ene na de andere patisserie. Mogen we hier dan niet nog even... 'Nee,' zegt Claar resoluut, 'we hebben lang genoeg in de trein gezeten.'

We laten Maastricht achter ons en gaan op weg naar de Limburgse bergen. Ja, het zijn heuvels natuurlijk, maar vandaag voelen ze als bergen. We passeren een mergelgrot, het lijkt wel een krijtrots. We stijgen door een holle weg en over een Limburgse alm. Hoor ik daar een koeienbel? Langzaam begint het te regenen. Koude regen, ijzig, en even later zelfs witte klodders. Het landschap wordt witter en witter en verandert nog meer in een berglandschap.

We verdwijnen alledrie in een eigen droomwereld, onder paraplu of capuchon. Het wit is geen fluffige droge confetti, maar een ijzige koude flats sneeuw. Het waait in mijn gezicht en perst zich door alle openingen. We glibberen en glijden, maar grijnzen ook ondanks de kou. 'Ik droom niet meer van sneeuw,' zegt Claar, 'maar wel van vlaai en warme chocolademelk.'

Maar de patisserie in Cadier en Keer is dicht. Dus proppen we onszelf op het te krappe bankje van een bushalte.

Lekker knus eigenlijk wel. 'Nou mam, deze chips smaakt ook prima hoor!' We krijgen weer praatjes. Op naar Sint Geertruid! Dwars door de witte weilanden gaan we verder. Langzaam begint het te schemeren.

Op De Heerkuil is ons kampvuur het enige lichtje. De pan staat bij het knappende vuur en onze voeten liggen ernaast. 'Poeh,' zegt Fosse, 'mijn sokken zijn helemaal doorweekt.' Onze tent staat op een ijzig grasveldje. Binnen is het een donspaleis. Er branden gezellige kerstlichtjes aan het dak. We schuiven dicht tegen elkaar in de slaapzak. Zullen we nog een spelletje doen?

's Morgens is de hemel helder blauw. Het lijkt wel zomer, Claar. Waarom wou ik eigenlijk sneeuw? We dwalen door holle wegen en over zonnige hellingen. Ik krijg zin om te dansen als Maria uit de Sound of Music. 'Is dit echt nog Nederland?' vraagt Fosse. Nou, nog net. In Eijsden vinden we dan toch ons maagdelijke wit. Een warme choco met een toef slagroom en een vers getapt biertje met een prachtige schuimkraag.

Meer informatie over de route vind je op www.miniexpedities.nl

Claar Talsma en Joanne Wissink

mini
expeditie

Nieuws van de club

Clubraad 23 november 2019

Bij de clubraad komen normaal gesproken drie aspecten aan bod: informeren, consulteren en besluiten. Omdat er geen besluiten voor de komende Algemene Ledenvergadering (ALV) gepland staan, werden dit keer alleen de eerste twee punten behandeld. In het consulterende gedeelte gingen leden van Promoplus in op de (on)mogelijkheden om nieuwe leden te informeren over de vereniging en haar gebruiken. Dat er behoefte is aan voorlichting is duidelijk maar op welke wijze dat aangepakt zou moeten worden, daar verschillen de meningen over. PromoPlus

neemt de uitkomsten van deze zinnige discussie mee en werkt nieuwe plannen uit. In het informerende gedeelte kwamen we te spreken over de werkgroep kampeermiddelen, die een inventarisatie maakt van de gebruikte kampeermiddelen, al of niet geschikt, op onze terreinen. Dankzij de clubbrede digitalisering van de kampregisters, kregen we inzicht in de cijfers om te beoordelen of de clubcode aangepast zou moeten worden. Tenslotte maakten we een klein rondje langs de terreinen. Het accent van deze presentatie lag vooral op de

bedreigingen van buitenaf voor onze terreinen. Denk daarbij aan woningbouw, uitbreiding vliegverkeer en windmolens. Het zal de komende jaren moeilijk worden al onze terreinen te behouden. Reden te meer om ogen en oren open te houden voor nieuwe kansen.

ALV

De Algemene Ledenvergadering wordt op 28 maart 2020 gehouden in 't Lichtpunt in Huis ter Heide. Agenda en stukken zullen op de site gepubliceerd worden. <https://www.kampeerclub.nl/pagina/beleids-en-vergaderstukken>

(Bio)plastic

Nederlandse Toeristen Kampeer Club

Sinds de vorige verzending is Buitenspoor in bioplastiek verpakt. Dat folie is weliswaar composteerbaar, maar hoort (voorlopig nog) bij het restafval. Deze manier van verpakken kost ongeveer 5 cent per Buitenspoor extra. De nieuwe ledenpasjes die met dit nummer

meegestuurd worden zijn (nog steeds) van pvc. Uit kostenoverweging laten we de pasjes voor drie jaar tegelijk maken. Een bioplastiek pasje heeft echter maar een gegarandeerde levensduur van een jaar. Bovendien moet er voor het personaliseren een extra laagje aangebracht worden dat niet van bioplastiek is. Een ongewenste vermenging van materialen. Je kunt ook kiezen voor gerecycled pvc, maar daarvoor moet het gebleekt worden, wat ook zeer milieubelastend is.

De komende jaren zullen we het daarom met pvc-pasjes moeten doen. Overigens zijn die zeer goed te recycleren, dus het oude pasje kan hup, in de plasticbak.

Susan van Oostveen

Persoonlijke berichten

Overleden

Fred van Aesch,
Ruurlo, 23-09-2019

John Soff,
19-10-2019

Lilly Azink-van Vuuren,
Zutphen, 4-11-2019

Ton Wijers,
Huizen, 23-11-2019

C. van der Weijden,
Breda

De toekomst van Limmen

In de collectie terreinen van de NTKC neemt Limmen een bijzondere plaats in: het is klein (ruim 1 hectare, dat is iets meer dan een voetbalveld), lang en smal. Het is moeilijk te vinden, achter de lintbebouwing van Limmen en de Boeings op weg naar Schiphol komen op 600 meter hoogte over. Maar het is ook een gewild terrein voor fietsers op weg naar Texel, per vierkante meter heeft Limmen de meeste overnachtingen van alle NTKC-terreinen. En in het voorjaar bloeien er geurende wilde hyacinten.

De kwaliteit en het NTKC-karakter van het terrein liggen onder vuur door de toenemende drukte op Schiphol en de oprukkende bebouwing van de gemeente. De groei van Schiphol lijkt niet te stuiten en alle aan ons terrein grenzende grond is bestemd voor woningbouw;

de nu aanwezige kassen en bollenvelden zullen verdwijnen. Het hoofdbestuur van de NTKC is daarom al jaren met de ontwikkelaar van de woningen en de gemeente in gesprek, over onze toekomst in Limmen. Ruilen of verschuiven van de terreingrenzen is niet mogelijk gebleken. Het hoofdbestuur heeft daarom besloten tot twee acties: we zoeken een nieuwe locatie, verder van de vliegroutes en in de kuststrook en we laten ons terrein taxeren. Die opdrachten liggen bij een adviesbureau, maar dankzij tips van leden zijn we al in gesprek met eigenaren van mogelijk geschikte locaties.

Het zijn dus spannende tijden voor Limmen, maar wanneer we besluiten te vertrekken zullen we zeker nog drie tot vijf jaar op Limmen kunnen kamperen.

Albert Fien

De Slufter

Voor De Slufter hebben we voor de aanschaf van werkhandschoenen en klein snoei-gereedschap subsidie aangevraagd en gekregen van het fonds 'Betrekken bij Groen' van de provincie Noord-Holland. Hiermee hebben we veel snoeiwerk kunnen uitvoeren, om de duinen weer hun natuurlijke uitstraling te geven.

Den Treek

Geestverschijning in de kampvuurkuil van Den Treek. Volgens de beheerder is ze is een tijd afwezig geweest maar manifesteerde zich nu weer plotseling aan onze groep. Ze schrok wel van het koude water ...

Ben Huve

Nieuws van de terreinen

Nieuws van de terreinen

Het Groene Hart in de hoofdrol

Het gebeurt vaker dat een clubterrein figureert in een nieuwsitem over groen, natuurlijk en duurzaam kamperen. Maar Het Groene Hart speelt bijna de hoofdrol in een reeks filmpjes over 'Bosgeheimen' in het KRO-NCRV-programma Kindertijd. In elke aflevering ontdekken twee kinderen in een grote kist spulletjes waarmee ze een avontuur beleven. Ze vinden bijvoorbeeld een insectendoosje waarin ze een 'levensgevaarlijke' rode kever stoppen

om die eens goed te bekijken. Of ze verzamelen pissebedden en slakken die ze lekkere blaadjes te eten geven. Ondertussen becommentariëren 'bosaapjes' wat de kinderen aan het doen zijn. Regisseur Annemarie Mooren woont in Hazerswoude en vond het terrein perfect voor haar 'Bosgeheimen'. En ondertussen zien de kleine kijkers hoe mooi en spannend het bos is. Hopelijk worden ze zo enthousiast dat ze ook willen komen kamperen!

Bezoek de Kip Store en kijk op www.KipKamperen.nl

100% Nederlands vakmanschap

deopro

Voor het redactieteam van Buitenspoor zoeken we versterking.

Veel enthousiaste NTKC'ers werken structureel of incidenteel mee en leveren ons foto's, illustraties, recepten en teksten. De redactie schrijft de artikelen, de interviews en reportages. Eens in de drie maanden komen we bij elkaar.

Lijkt het je leuk om hier een bijdrage aan te leveren? En je hele NTKC-ervaring wat meer diepgang te geven? Je bent van harte welkom.

Voor meer informatie en je aanmelding kun je mailen naar susanvanoostveen@kampeerclub.nl

Natuurbrandrisico

Het maken van vuur op de NTKC-terreinen is gebonden aan regels. Informatie per terrein is te vinden in de vuurtabel op de website, zie: kampeerclub.nl/nieuwsbericht/natuurbrandrisico

Check ook altijd natuurbrandrisico.nl. Een stookverbod (fase 2) geldt ook voor bbq's, vuurschalen, tentkachels, pizzaovens etc.

ivn natuur educatie
WoesteLand
GA JE MEE?

Check **WOESTELAND.NL** voor alle activiteiten

Actieve reizen en activiteiten in de natuur, helemaal voor en door jongeren!

Ben jij
de **BEVERLEIDER(STER)**
die wij zoeken om ons team te versterken?

Ben jij creatief, denk je in oplossingen en heb je zin om op zaterdagochtend met jongens van 5 tot 7 jaar een leuke ochtend te beleven.

Ben jij of ken je de persoon die wij zoeken laat het ons dan weten via bevers@argo8.nl

www.argo8.nl

tent versleten?

model al 20 jaar niet meer gemaakt?

Tatteljee

voor **Tatteljee** geen probleem

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

● Gastvrije terreinen:

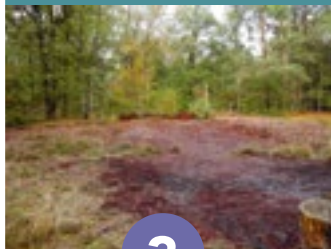
kampeerclub.nl/terreinen/
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

● Gastvrije leden:

kampeerclub.nl/terreinen/
gastvrije leden (inloggen als lid)

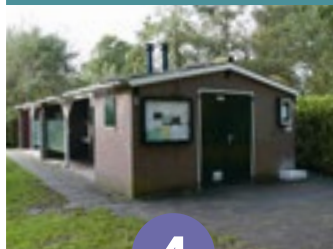
De Brobbelbies, Schaijk

Een deel van de heide was oud en 'stokkig' en is daarom afgegraven.

Het Essenbos, Ouddorp

Grote renovatie van het toiletgebouw

Het Groene Hart, Hazerswoude

Nu ook op Het Groene Hart: een pizza-oven.

